

๑๘

ถูกต้องร่อย

ที่จะดำเนินให้ถูกต้องร่อยความประสงค์ของทาง
พุทธศาสนานะ จะดำเนินอย่างไร ต้องแก้ไขใจของเราให้หยุด
เสียก่อน

หยุดที่ไหน ต้องหยุดอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้
เป็นกายมนุษย์ ไสวบริสุทธิเท่าฟองไข่แดงของไก่ ขวาทะลุซ้าย
กลางก็กันัน ตรงนั้น

เวลาเรามาเกิด ใจเราต้องหยุดตรงนั้น

เวลาเราตาย ใจต้องไปหยุดตรงนั้น

เวลาเราหลับ ใจต้องไปหยุดตรงนั้น

เวลาเราตื่น ก็ต้องตื่นตรงนั้นแหละ

จุดนั้นแหละเป็นที่เกิด ที่ดับ ที่หลับ ที่ตื่น มีจุดเดียว ต้อง
เอาใจของเราไปจรดนิ่งอยู่ตรงนั้นแหละ ทำใจให้หยุด แก้ไขใจ
ให้หยุด

ใจหยุดขณะใด ขณะนั้นถูกต้องร่ายความ ประสงค์ของทางพุทธศาสนา

ถ้าใจไม่หยุดละก็ ไม่ถูกต้องร่ายความประสงค์ทาง
พุทธศาสนา ถ้าใจหยุดละก็ถูกต้องร่ายความประสงค์ของ
ทางพุทธศาสนาแท้

ตรงกับกระแสพระโอรุขของพระบรมศาสดา ได้ทรง
ประทานให้นัยแก่พระองค์สิมมาล จนนองคฺสิมมาลละพยศ หมด
พยศแล้วยอมจำนนแก่พระศาสดา แล้วเปล่งวาจาว่า “สมณะ
หยุดๆ”

พระองค์ทรงเลี้ยวพระพักตร์มาแล้วตรัสว่า “สมณะ
หยุดแล้ว แต่ท่านไม่หยุด”

นั่นหยุดอันนั้นเป็นกระแสพระดำรัสของพระบรมศาสดา

มงคลกถา

๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๖